

Crèduls

CLARA FONTS I DUOCASTELLA

SOCIÒLOGA. MEMBRE DEL GRUP DE RECERCA ISOR

Peixos: En assumptes d'amor, ho tens tot a favor teu mentre no et deixis endur per falses il·lusions. Respecte a la salut, vés amb compte amb el teu cansament mental. Evita l'estrès", llegeix la veïna del primer mentre espren el suc de taronja per al menut de la casa. Cada dia, abans de sortir, mira l'horòscop. Des que es va divorciar busca càncers, taures i capricorns, que són els més compatibles amb peixos, segons l'astrologia.

Avui, al segon primera no hi ha ningú. Ja fa dues setmanes que van ingressar l'avi Joan a l'hospital i la Maria, que li ha fet costat tota la vida, no el vol deixar sol, per això també s'està a la clínica. "Fins quan?" -pregunta ella. "De moment hem resolt la pneumònia. Ara hem de treballar per la mobilitat" -li diu els metge. I la Maria, que repapieja, continua embadalida mirant la televisió, que ara substitueix la creu que, fins fa pocs anys, s'exhibia en el mateix pany de paret.

Al tercer segona celebren l'aniversari de l'Òscar. Fa nou anys. Després de bufar les espelmes, havent dinat, és el torn dels regals familiars. L'Òscar fa estona que frisa esperant-los. Comença el repertori: el seu primer telèfon mòbil, amb càmera i messenger inclòs; un jersei que no es posarà mai (és Reebok, no Nike, com volia ell); un joc per la Wii; la seva tercera consola, la PlayStation 3; i la bufanda que, com cada any, li compra l'àvia. Sembla satisfet.

Al mateix replà, la Xènia busca un forat a la paret de l'habitació per penjar-hi un pòster nou. Esperava amb deler el darrer número de la revista *Superpop*. Comprant-la ha aconseguit una fotografia -suposadament- firmada pel jove Zack Efron. La torna boja. Per fi tindrà una imatge de cadascun dels grans: un Leonardo DiCaprio sense samarreta; un David Bisbal vestit de gala, amb els rínxols perfectes; un Matt Damon fent peses; i, ara, l'irresistible Zack Efron.

La recupera Messi! Messi per Iniesta, xuta Iniesta... Gooooo! La parella del quart primera s'abraça eufòrica a les grades. Els milers de culers congregats al Camp Nou canten a uníson: "o le le, o la la, ser del Barça és, el millor que hi ha". Des de fa anys, l'estadi s'ha convertit en el seu temple.

Vivim en una societat secular. Una societat, per tant, en què la religió ha deixat de jugar un paper de monopoli i en què la societat civil actua, progressivament, al marge de l'esfera religiosa. Ara bé, paradoxalment, no és pas una societat de descreguts, sinó més aviat al contrari. L'astrologia, la ciència, el consumisme, els homes i les dones de carn i ossos, i fins i tot el futbol i els diners, entre molts d'altres, són elements de creença i de poder. La nostra és una societat crèdula, politeïsta, que fabrica ídols. És una societat amb múltiples formes de creença. Ho deia Chesterton: quan l'home deixa de creure en Déu, el problema no és que ja no cregui en res sinó que és capaç de creure en qual-sevol cosa.

Els milers de culers congregats al Camp Nou canten a uníson: "ser del Barça és, el millor que hi ha". Des de fa anys, l'estadi s'ha convertit en el seu temple